

یک امتیاز روشن قرآن

یکی از امتیازات قرآن کریم که حقاً از جنبه‌های کمال این کتاب است تواریخ و حکایات آنست، قرآن در نقل داستانها از نظر اسلوب بیان و انتخاب قصص و تقدیب هدف حکایات و دوری از گزاف گویی و افسانه سرایی برتری و مزیت منحصوصی بر تمام کتب تاریخی دارد.

قرآن و اسلوب بیان

قرآن مجید در نقل قصه‌ها و ذکر وقایع اسلوب خاصی ابتکار کرده است که «شعر است و نه شرمه مولی آن زمان» (البته سایر قسمتهای کتاب الله نیز همینطور است) و از لحاظ روانی و دسائی واستعفکام بیان و اتفاقان ترکیب نظیر ندارد، فضایا را خیلی فشرده و بدون حشو و زوائد نقل کرده و متن قضایا روح و قوایع را در الفاظی کم و کوتاه بطرز بدین معنی خلاصه نموده است، در هر داستانی وارد میشود آن قسمتی از آن داستان اشاره میکند که باهدافش رابطه مستقیم دارد و میخواهد از آن نتیجه بگیرد آنگاه نتیجه را بطور دلپستنی مجسم میکند و میگذرد.

قرآن و انتخاب قصص

در این جهان کمن حوادث بیشماری بوقوع پیوسته است که احصاء و آمار گیری آنها ممکن نیست دفتر ذمان از وقایع تلخ و شیرین و خوب و بد و رنج آور و مسرت بخش پر است ولی قرآن کریم از میان آنها حوادث حادثی را انتخاب کرده است که از نظر سعادت و شفاوت و پیشروی و عقب افتادگی و خوب بستن و بد زندگی کردن بعیات اجتماعی بستگی دارد و قصه‌های را ذکر میکند که نمونه‌های برجسته خوب بختی و بد بختی بشر را در آنها میتوان یافت و عمل و عوامل ترقی و سقوط ملتها را میتوان در ضمن آن قصه‌ها شرح داد این کتاب کریم این قبیل حکایات را انتخاب میکند و پس از ذکر عصاوه داستان بجای حساس آن که میرسد بیک یا چند مطلب تربیتی که از آن داستان نتیجه گیری کرده است اشاره میکند و بمطلب دیگری منتقل میشود

قرآن و تعقیب هدف

این کتاب آسمانی در هر داستانی که وارد می‌شود در طبیعته بیان رموز و اشاراتی دارد که از همان اول پیداست چه هدفی را تعقیب می‌کند و مثل اینکه قبل از هدف را شانه گیری کرده و بدین جهت تمام بیانات و توضیحات و کنایات و اشارات خود را در راه وصول به آن هدف استفاده می‌کند و از این طرف و آن طرف نمی‌رود و بخواشی نمی‌بردازد، فقط گاهی در ضمن داستانی بداستان دیگری اشاره می‌کند ولی از آن داستان ضمی و فرعی بهمان اندازه قناعت می‌کند که به دفعه ارتباط دارد با تیجه اخلاقی و تربیتی مستقلی از آن می‌توان گرفت که همین تیجه گیری ضمی هم جزء هدف او محسوب می‌شود و یگانه از اصل مقصده است.

قرآن و افسانه گفوئی

در قدیم مرسوم بوده والان هم هست که داستانهای خیالی می‌ساخته اند که از آنها تیجه اخلاقی یا جنگی یا تبلیغی و مانند آنها بگیرند ولی قریم از این روش اجتناب کرده و فقط بحقایق تاریخی و حادث واقعی برداخته و آنچه در قرآن بعنوان نقل قصص آمده است جنبه واقعیت و خارجیت دارد و واقعی است که در زمانهای سابق قبل و در ملتهای گذشته بوقوع پیوسته است.

قرآن کریم این حادث تاریخی را بعنوان خبرهای غیبی معرفی می‌کند و بنام «انباء الفیب» می‌خواند ناگفته بیدامت که گذشته زمان و حادثی که در آن واقع شده است برای کسانی که در زمان حال هستند غائب و مخفی است چنانچه حادث آینده نیز غائب است، اطلاع باقین از حادث آینده بطور صحیح و کامل جز از راه وحی ممکن نیست ولی اطلاع صحیح از حادث گذشته بدو راه ممکن است یکی از راه نقل صحیح متواتر یعنی جمع زیادی از کسانی که هنگام وقوع یک حادث بوده اند بدون اینکه بر دروغ نوافق گشته برای طبقه بعد نقل رئند یا بنویسند و آن طبقه هم برای بعدی‌ها و همچنین هر طبقه قبلی برای طبقه بعدی نقل کنند این نقل دست بدست منقطع نشود و در جمیع طبقات جمع زیاده حفظ باشد که بطور متعارف ممکن نباشد بر دروغ اتفاق گشته را بمن صورت کسانی که در زمان بعد هستند می‌توانند از حادث گذشته اطلاع صحیح حاصل گشند.

راه دیگر برای کشف حادث گذشته وحی است و معلوم است که سر گذشت امتهای گذشته در زمان رسول خدا (ص) بنقل متواتر ثابت بوده است، متلا داستانهای حضرت نوح و ابراهیم خلیل و یعقوب و یوسف و موسی بن عمران وغیره در نزد باسوادها و اهل تاریخ باین طور نقل متواتر که گفتیم ثابت شده و آنچه در دست آنها بوده است قابل شک و تردید بوده و

هست ، علاوه بر این پیغمبر اسلام درس نخوانده و از اهل تاریخ چیزی کسب نکرده است ، پس راه اطلاع او از حوادث گذشته منحصر بودی است زیرا نه او و نه قوم او هیچ‌گونه اطلاع صحیحی از آن وقایع نداشتند – تلک من آنها الغیب نوحیها الیک مانکت تعلمها انت ولا قومک من قبل – (اینها خبرهای غیب است که بتوجهی می‌کنیم که پیش از این نه توانه قوم تو آنها را نمیدانستند)

البته ممکن است شخصی بی اطلاعی فکر کند که رسول خدا (ص) سرگذشت گذشتگان را از علمای یهود و نصاری فراگرفته باشد ولی پس از مطالعه قرآن و مقایسه آن با کتب عهدتیق و عهد جدید یعنی تورات و آنجیل موجود و نوش می‌شود که پیغمبر اسلام (ص) این قضایا را از آنها یاد نگرفته است زیرا بین آنچه در قرآن هست و آنچه در کتب عهدتین است بقدرت اختلاف موجود است که در بعضی داستانها ماهیت آنچه در قرآن است با آنچه در کتب عهدتین است تفاوت دارد و طبیعی است که یک فرد در تورات و نخوانده اگر از دیگری چیزی یاد نگیرد اگر خیلی حافظه اش قوی باشد میتواند همان را که یاد گرفته است بحافظه بسپارد و برای دیگران نقل کند

برای نمونه چند مرور از موارد اختلاف قرآن را با تورات در داستان یوسف (ع) نقل می‌کنیم تاخوانندگان قضاؤت کنند . و ضمناً وقتی ثابت شد که چیزی از علمای یهود یاد نگرفته و فقط از راه وحی این اخبار غیبی – حوادث گذشته – را فراگرفته است روشن می‌شود که در هر مرود که اختلاف بین قرآن و تورات فعلی موجود است دست تحریف این گونه مطالب را در تورات وارد کرده است اینکه بعضی از موارد اختلاف قرآن و تورات در موضوع قصه یوسف : (۱)

* * *

۱ - در سفر تکوبن تورات فصل ۳۷ آیه ۹ آمده است که (و باز خواب دیگری را دید و آنرا به برادرانش بیان کرده گفت که اینکه بار دیگر خوابی دیدم که ناگاه آذناب و ماه و یازده ستاره بر من خم شدند) .

چنانچه می‌بینید تورات می‌گوید این خواب را اول برای برادرانش نقل کرده است در حالی که قرآن می‌گوید - اذقال یوسف لایه یا بات افی رأیت احد عشر کوکبا والشمس و القمر رأیهم لی ساجدین قال بابی لاتقصص رقیاک علی اخوتک فیکمدوا

(۱) مام طالب تورات را از تورات یکه از زبان عبری بفارسی ترجمه شده و در سال ۱۸۵۶ میلادی در لندن طبع شده است نقل می‌کنیم :

لک کیدا آنگاه که یوسف پدرش گفت ای پدر من یازده سтарه و خورشید و ماه را دیدم برای من سجده کردن گفت ای بزرگ من خواب خود را برای برادرانت نقل نکن که بر ضد تو نقشه خطرناکی میکشند.

چنانچه روشن است قرآن میگوید یوسف (ع) خواب خود را برای پدرش نقل کرده و او سفارش کرده است که برای برادرانت این خواب را حکایت نکن و از همین سفارش بعقوب معلوم میشود که قبل از خواب را برای برادران خود نقل نکرده است ذیرا اگر نقل کرده بود دیگر این سفارش معنی نداشت بلکه ماقطع داریم که تریت خانوادگی یوسف (ع) اقتضاد اش است بتوصیه پدر عمل کرده و خواب خود را برای برادرانت نقل نکرده است در هر صورت در این مورد تاتفاق صریح بین قرآن و تورات موجود است که قابل هیچگونه تأویل نیست.

۲ - درسفر تکوین فصل ۳۷ آیه ۱۰ آمده است که (و پدر و برادرانت بیان کرد و پدرش او را عتاب کرده ویرا گفت که این خوابی که دیده ای چیست آیا میشود که من و مادرت و برادرانت بیایم و ترا بزمین خم گردیم).

از این گفته تورات استفاده میشود که بعقوب (ع) از خواب یوسف (ع) عصبانی شده و از اینجهت اوراعتاب کرده است که این چه خوابی است تودیده ای ولی قرآن میگوید: و كذلك يجتبيك ربك ويعلمك من تاویل الاحادیث ويتم نعمته عليك وعلى آل يعقوب - اینچهین خدای تو ترا بر میگزیند و از تعبیر خوابها بتو میآموزد و نعمتش را بر تو و بر آل بعقوب تمام میکند.

چنانچه روشن است اذ قرآن استفاده میشود که بعقوب (ع) از خواب یوسف (ع) خوشحال شده و او را بشارت داده است که از خواب تو آینده سعادتمندی را برای تو و خاندان بعقوب پیش بینی میکنم درحالی که تورات عکس این را میگوید.

۳ - درسفر تکوین فصل ۳۷ آیه ۱۲ بعد آمده است که: (و برادرانت اذ برای چرانیدن گله های پدر خود به شکم رفتند) (۱۳) و اسرائیل یوسف گفت که آیا برادرانت در شکم بچرانیدن مشغول نیستند بیا که ترا بایشان فرستم و او ویرا گفت که حاضر (۱۴) اورا گفت که اکنون برو و سلامتی برادرانت و سلامتی گله ها را بین و بن خبر باز آور و او را از دره حبرون فرستاد و او بشکم روانه شد).

از این سه آیه تورات چند مطلب استفاده میشود:

- ۱- اینکه بعقوب بدون درخواست برادران یوسف او را بصحراء فرستاده،
- ۲- اپسکه پس از رفتن برادران او را فرستاده نه با آنها.

- ۳- اینکه اورا فرستاد که خبر سلامتی برادران و گوسفندان را برای او بیاورد .
- ۴- اینکه اورا تهافت فرستاده و از این جهت در آیه ۱۵ که ما آنرا نقل نکردیم دارد که یوسف در بیابان گشده .

۵- اینکه یعقوب با کمال رضایت خاطر یوسف را فرستاده است .

اما در قرآن چنین آمده است : «**قالوا** يا ابانا مالک لاتَّمَّا عَلَى يُوسُف وَ انا لَه لِنَا صِحْوَن ارسَلْه مَعْنَا غَدَّا يَرْتَعُ وَ يَلْعَبُ وَ انَّا لَه لِحَافِظُون قال انى ليحزننى ان تذهبوا به گفتند اى پدر چرا تو مارا نسبت یوسف امين نمیدانی درحالیکه ما خیرخواه او هستیم فردا اورا باما بفرست تابکردد و بازی کند و ما اورا حفاظت میکنیم گفت من از اینکه شما وی را بیرید غمگین میشوم » .

چنانچه روشن است از قرآن استفاده میشود که اولاً یعقوب یوسف را بدون درخواست برادران فرستاده بلکه پس از اصرار شدید آنها فرستاده است .

و ثانياً اورا با برادرانش فرستاده است نه تنها و ثالثاً اورا برای آوردن خبر سلامتی برادران و گوسفندان فرستاده بلکه برادران او گفتند وی را با ما بفرست که تفریج کشد و یعقوب هم با اکراه از آنها پذیرفت و رابعاً اورا تنها فرستاده بلکه با برادرانش فرستاده و طبعاً او در بیابان گم نشده و خامساً یعقوب یوسف را با رضایت خاطر فرستاده است بلکه با کمال نگرانی و نزاراحتی اورا فرستاده است .

چنانچه می بینید آن پنج مطلبی که از سه آیه تورات استفاده میشود درست مخالف مطلبی است که از سه آیه قرآن فرمیده میشود و قرآن کریم در این سه آیه درست پنج مطلب برضه پنج مطلب تورات ثابت میکند آیا ممکن است کسی اینقدر کم حافظه باشد که مطلبی سه آیه کوتاه تورات را از علمای یهود یاد بگیرد آنگاه تمام آنرا فراموش کند و در ضمن سه آیه پنج مطلب دیگر که درست نقطه مقابل پنج مطلب تورات است نقل کند ؟ اذابن بیان ودها نظائر آن بخوبی روشن میشود افراها و تهمت های ناروانی که بعضی از پیشوایان یهود و نصاری بر سول اکرم(ص) می بندند و میگویند داستانهای انبیاء را از تورات گرفته است کاملاً بی اساس و حاکی از بی اطلاعی آنهاست .